Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 61 174 van 10 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 27 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 13 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 23 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Arabische Rizeigat origine, afkomstig van Al Geneina, West-Darfur. Uw biologische moeder overleed in 1993 aan een ziekte en uw vader kwam in 1997 om tijdens een confrontatie tussen overheidstroepen en de oppositie terwijl hij het land aan het bewerken was. U werd vervolgens door de tweede vrouw van uw vader grootgebracht, die op haar beurt in 2003 overleed als gevolg van hartproblemen. U bleef met uw halfbroers en (half)zussen in

het ouderlijk huis wonen. Jullie bewerkten het land en hoedden enkele schapen. Op 6 januari 2009 vond er een gewapend treffen plaats in Al Geneina tussen overheidstroepen en een rebellengroep. U zag veel gewonden en kon de toenemende onveiligheid in de regio niet meer aan. U besloot te vluchten. U kreeg financiële hulp van een buur en vertrok in maart 2010 naar Libië van waaruit u clandestien per boot de oversteek maakte naar Italië. U reisde vervolgens via Frankrijk door naar België, waar u op 13 augustus 2010 asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u louter de algemene toestand van geweld en de ermee gepaard gaande toenemende onveiligheid in Darfur ontvlucht, en u geen geïndividualiseerde vrees voor vervolging aanhaalt omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève (gehoorverslag CGVS, p. 9-10 en 12-13).

Betreffende uw beweerde vrees omwille van de oorlog in Darfur dient evenwel vastgesteld te worden dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerd recent verblijf in de regio. U beweerde tot aan uw vertrek in maart 2010 in Al Geneina te hebben gewoond, maar bleek niet op de hoogte te zijn van het bestaan van de vele vluchtelingen- of ontheemdenkampen in en onmiddellijk rond Al Geneina (gehoorverslag CGVS, p. 6-7 en 12) (zie landeninformatie). Dit is des te opmerkelijker nu uit uw verklaringen blijkt dat u naast de Ardamata wijk woonde (gehoorverslag CGVS, p. 8), waar zich een van de grootste vluchtelingenkampen van Al Geneina bevindt (zie landeninformatie). U kon zich voorts nauwelijks enige (correcte) buurdorpen van Al Geneina herinneren (gehoorverslag CGVS, p. 12) en wist niet waar in Al Geneina de buitenlandse vredestroepen van de Afrikaanse Unie en de Verenigde Naties gelegerd zijn (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Betreffende de vele in de stad aanwezige internationale hulporganisaties bleek u dan weer louter van Unicef gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9), hetgeen ontoereikend is. U kon zich voorts geen andere aanval of militaire confrontatie herinneren dan de door u aangehaalde gevechten van 6 januari 2009, waaromtrent u overigens zeer vaag bleef. U wist niet hoeveel slachtoffers er vielen en kon zelfs niet aangeven welke rebellengroep precies betrokken was bij de aanval (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U kan overigens geen enkele Darfurese rebellenbeweging bij naam noemen, en gevraagd naar rebellenleiders kon u enkel Abdul Wahid noemen. Zijn volledige naam bleek u niet te kennen en u gaf ook verkeerdelijk aan dat hij Zaghawa is (gehoorverslag CGVS, p. 8). Nog opmerkelijker is dat u denkt dat de Janjaweed eveneens rebellen zijn die tegen de Soedanese regering vechten (gehoorverslag CGVS, p. 9), terwijl het precies huurlingen betreft die door de Soedanese overheid bewapend en ingezet worden tegen de rebellenbewegingen in Darfur (zie landeninformatie). U kon evenmin namen geven van leiders van de Janjaweed en bleek niet te weten wie Musa Hilal en Ahmed Haroun zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 12), nochtans respectievelijk gekend Janjaweedleider en door het Internationaal Strafhof wegens zijn betrokkenheid bij de oorlog in Darfur gezochte voormalige Soedanese minister van staat (zie landeninformatie). Tot slot verklaarde u verkeerdelijk dat er enkel na de door u aangehaalde aanval van 6 januari 2009 een avondklok van kracht was in Al Geneina (gehoorverslag CGVS, p. 8) (zei landeninformatie). Gelet op voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde recent verblijf in en vertrek uit de regio Darfur.

Voorts dient ook vastgesteld te worden dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, het voor u als Arabische Rizeigat niet a priori uitgesloten is zich elders in Soedan te vestigen. Gevraagd of u het geweld in Darfur niet kon ontvluchten door bijvoorbeeld naar Khartoum te verhuizen, haalde u aan dat de situatie daar evenmin stabiel is omdat de rebellen ooit ook Omdurman aanvielen. U kon zich niet meer herinneren wanneer deze aanval plaatsvond, noch welke rebellenbeweging hiervoor verantwoordelijk was (gehoorverslag CGVS, p. 11), maar u refereerde duidelijk naar de aanval op Omdurman van mei 2008, de enige uit de 'recente' geschiedenis van de stad. Het betreft in casu echter een eenmalige aanval die ondertussen al meer dan 2,5 jaar geleden plaatsvond en die voornamelijk voor niet-Arabische Darfuri's negatieve gevolgen heeft gehad (zie landeninformatie). Voorts haalde u aan geen familie, huis of werk te hebben in Khartoum, maar kon u niet aannemelijk maken dat het onmogelijk is voor u om werk te vinden in Khartoum, of elders in Soedan buiten Darfur (gehoorverslag CGVS, p. 11). U maakt dan ook niet aannemelijk dat u zich niet elders in Soedan, buiten de regio Darfur, zou kunnen vestigen, te meer nu blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recent verblijf in en vertrek uit Darfur.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.
De door u neergelegde documenten die u vanuit Dubai opgestuurd werden door een kennis van uw in Khartoum wonende vriend A. (gehoorverslag CGVS, p. 3-4), zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw in de jaren 1990 uitgereikte geboorteakte heeft geen betrekking op uw recent verblijf in Darfur en bevat enkel gegevens betreffende uw identiteit, die niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken en geen afbreuk doen aan de vaststelling dat u zich elders in Soedan kan vestigen. De door u neergelegde overlijdensakte van uw vader werd dan weer uitgereikt in 1998 en vermeldt louter dat uw vader in 1997 in Al Geneina overleed 'door een kogel', hetgeen geenszins van aard is de geloofwaardigheid van uw beweerd recent verblijf in Darfur te herstellen en evenmin afbreuk doet aan de vaststelling dat u zich als Arabische Rizeigat elders in Soedan kan vestigen. U legt tot slot geen enkel document neer dat uw reisweg zou kunnen aantonen.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart geboren te zijn in El Geneina, West-Darfur en legt een geboorteakte neer. Zijn vader kwam om in 1997 tijdens een treffen tussen de rebellen en de regeringstroepen. Verzoekers vader werd gedood door een kogel (zie neergelegde overlijdensakte) tijdens het bewerken van zijn landbouwgrond (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Verzoeker gaf uitdrukkelijk aan uitsluitend omwille van de algemene onveiligheid Darfur te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10 en 12) en meerbepaald naar aanleiding van de zware gevechten op 6 januari 2009 naar Europa te vluchten in maart 2010. Verzoeker geeft aldus zelf aan zijn land niet te hebben verlaten omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging om één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève.

3.2. Verzoeker betwist, noch weerlegt bovenstaande vaststellingen. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. De asielaanvraag werd door de commissaris-generaal afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Al Geneina, West-Darfur. Verzoekers kennis inzake

zijn beweerde regio van herkomst in Darfur bleek immers onvoldoende en zijn beperkte kennis betreffende de geografie komt bovendien ingestudeerd voor. Verzoeker betwist zijn verregaande onwetendheid niet, maar tracht ze te verklaren door te wijzen op zijn gebrek aan opleiding en politieke interesse en zijn werk als landbouwer.

4.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn geboorteakte voor, maar laat na enig origineel identiteitsdocument met foto voor te leggen zodat niet kan vastgesteld worden of de geboorteakte hem toebehoort. De echtheid van de geboorteakte wordt geheel afgebroken nu verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelf aangaf dat zowel zijn identiteitskaart, paspoort als geboorteakte tijdens een brand in zijn huis werden vernietigd. De intrekking van deze verklaringen op het CGVS wanneer verzoeker op de ongerijmdheid van zijn verklaringen werd gewezen kan niet overtuigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) nu het DVZ-verslag hem achteraf werd voorgelezen en verzoeker dit voor akkoord heeft ondertekend. Bovendien tast de omslachtige manier waarop verzoeker in het bezit kwam van de neergelegde stukken via vrienden in Khartoum en Dubai en niet via familie, de echtheid van de stukken verder aan. Ten slotte zijn verzoekers verklaringen over het tijdstip waarop hij de stukken ontvangen heeft strijdig met de datum op de enveloppe (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Er kan dan ook geen bewijskracht worden gehecht aan de neergelegde stukken. Bijkomend kan worden vastgesteld dat verzoeker geen persoonlijke problemen kende met de Soedanese autoriteiten. De Raad ziet dan ook niet in waarom hij geen authentieke identiteitsdocumenten met foto kan neerleggen.

4.4. Hoe dan ook de Raad benadrukt dat de geboorteakte en de overlijdensakte van verzoekers vader niet opwegen tegen verzoekers verregaande onbekendheid met de toestand in Darfur tijdens de conflicten en de actoren van het conflict. Het louter neerleggen van documenten is onvoldoende om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen. De vastgestelde onwetendheden zijn immers dermate zwaarwichtig dat verzoekers beweerde afkomst klaarblijkelijk verzonnen voorkomt. Zo was verzoeker nauwelijks in staat om de (correcte) namen van dorpen in de directe omgeving van Al Geneina op te noemen en was hij onwetend over de aanwezigheid van vluchtelingen- of ontheemdenkampen in de onmiddellijke omgeving van Al Geneina, hoewel hij verklaarde te wonen naast de Aradamata wijk waar zich volgens de objectieve informatie uit het administratief dossier één van de grootste vluchtelingenkampen van Al Geneina bevindt, en over de ligging van de kampen van de vredestroepen van de Verenigde Naties en de Afrikaanse Unie. Het volstaat niet in het verzoekschrift te wijzen op de correcte opsomming van enkele stammen en de beperkte geografische kennis om de veelvuldige, frappante onwetendheden op te heffen. De onwetendheden die verzoeker over de jaren moet hebben verkregen indien hij in Al Geneina zou wonen, zijn immers dermate verregaand dat ze niet kunnen verschoond worden door verzoekers voorgehouden gebrek aan politieke kennis, zijn geringe opleiding en werk als landbouwer. Integendeel gezien de grote impact van een avondklok op het dagelijkse leven van de inwoners van Al Geneina, is het niet ernstig dat verzoeker de vroegere instelling van de avondklok zou vergeten. Gevraagd naar namen van de vele aanwezige internationale hulporganisaties in Al Geneina, kon verzoeker enkel UNICEF opnoemen. Voorts was verzoeker niet in staat zich andere gevechten of aanvallen te herinneren naast de zware confrontatie op 6 januari 2009 waarvan hij niet wist te zeggen hoeveel slachtoffers er vielen, noch welke rebellenbeweging erbij betrokken was en hij verkeerdelijk verklaarde dat enkel na deze aanval een avondklok werd ingesteld. Meer nog, verzoeker kon tijdens het verhoor geen enkele rebellenbeweging bij naam noemen en gevraagd naar namen van rebellenleiders, kon hij slechts een onvolledige naam geven en stelde hij bovendien verkeerdelijk dat *"Abdel Wahid"* een Zaghawa is. Verzoekers bewering dat de Janjaweed rebellen zijn die tegen de regering vechten terwijl ze huurlingen zijn die net door de overheid worden ingezet om de rebellen te bestrijden, is dusdanig verkeerd dat dit aantoont dat verzoeker onbekend is met de situatie in Darfur. Bovendien kon verzoeker evenmin namen geven van Janjaweed-leiders en was niet bekend met Musa Hilal en Ahmed Haroun nochtans respectievelijk Janjaweedleider door het Internationaal Strafhof gezocht wegens zijn betrokkenheid bij de oorlog in Darfur en de gezochte voormalige Soedanese minister van staat. Verweerder merkt dienaangaande terecht op dat *"Van iemand die zich vluchteling verklaart, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij enige kennis heeft van de situatie in zijn land of streek van herkomst en achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging of reëel risico (RvS, nr. 114.826 van 22 januari 2003; RvS, nr. 133.382 van 30 juni 2004; RvS, nr. 130.915 van 30 april 2004). Deze kennis kan de te meer worden verondersteld indien de asielzoeker*

zich net op deze achtergrond beroept om een reëel risico op ernstige schade aan te halen zoals in casu."

4.5. De commissaris-generaal stelt dat het hoe dan ook voor verzoeker *"niet a priori uitgesloten is zich elders in Soedan te vestigen"*. Verzoeker ontkent het bestaan van een intern vluchtalternatief en stelt dat *"volgens de informatie van het CGVS in het dossier, het feit dat ontheemden internationale bijstand ontvangen in Darfur en in Khartoum niet tot de conclusie moet leiden dat het veilig of redelijk is voor de eisers om naar bepaalde delen van Soedan terug te keren, waarbij geen onderscheid wordt gemaakt tussen Arabische en niet-Arabische etnische groeperingen".*

4.5.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de algemene informatie waar hij op wijst duidelijk stelt dat enkel voor burgers en IDP's afkomstig uit Darfur, in het bijzonder diegenen met een niet-Arabische achtergrond, de situatie dermate problematisch is dat er voor hen geen intern vluchtalternatief voorhanden is. Verzoeker toont echter niet aan dat hij beschikt over een dergelijk profiel nu hij behoort tot de Arabische Rizeigat (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Bovendien kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de CGVS dient te bewijzen dat "*de Rizeigat stam zich zonder problemen in andere streken van Soedan kunnen vestigen*". Immers de bewijslast berust in beginsel bij de verzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). De eenmalige aanval in Omdurman in mei 2008 noch de praktische bezwaren geen familie of werk te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 11) kan een interne hervestiging beletten te meer nu verzoeker niet aantoont dat hij in Darfur woonde en aldus hervestigd moet worden.

4.6. Aldus gelet op verzoekers ontoereikende kennis over Darfur die niet beantwoordt aan een persoon die daar is opgegroeid en er tot maart 2010 woonde, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Darfur, Soedan. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Waar verzoeker stelt dat uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat er *"in Soedan en in Darfur in het bijzonder"* sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet, berust dit op een verkeerde lezing van de ingesloten informatie nu hieruit geenszins blijkt dat er in het hele land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin.

4.7. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN K. DECLERCK